ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
12 Δεκεμβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 276/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht του Αμβούργου προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Gebr. Metelmann GmbH & Co. KG, Αμβούργο,

και

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 2730/79 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 1979, περί των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/027, σ. 70) και του κανονισμού 1371/81 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1981, περί λεπτομερειών διοικητικής εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 138, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: P. Heim

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η εταιρία Metelmann GmbH & Co. KG, προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενη από τον Landry, δικηγόρο Αμβούργου,

— το Hauptzollamt Hamburg-Jonas, καθού στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενο από τον Vester,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από τον Arnaldo Squillante, πρόεδρο τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προϊστάμενο του τμήματος διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Oscar Fiumara, avvocato dello Stato,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernhard Jansen, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Gerhard Lechleitner, Regierungsrat του ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας στη Βόννη, ο οποίος έχει αποσπαστεί στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής στο πλαίσιο του προγράμματος ανταλλαγών μεταξύ εθνικών και κοινοτικών υπαλλήλων,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Οκτωβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 1984 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Νοεμβρίου του ίδιου έτους, το Finanzgericht του Αμβούργου υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, ορισμένα ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2730/79 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 1979, περί των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/027, σ. 70) καθώς και του κανονισμού 1371/81 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1981, περί λεπτομερειών διοικητικής εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 138, σ. 1).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του προαναφερθέντος δικαστηρίου μεταξύ της εταιρίας Metelmann GmbH & Co. KG, που εδρεύει στο Αμβούργο και του Hauptzollamt (κεντρικό τελωνείο) του Hamburg-Jonas.

3 Τον Αύγουστο του 1981 η εταιρία Metelmann ζήτησε από δύο γερμανικά τελωνεία τον εκτελωνισμό δύο παρτίδων γάλακτος σε σκόνη, συσκευασμένου σε σάκους των 25 χιλιογράμμων, οι οποίες προορίζονταν για εξαγωγή στην Πολωνία και για τις οποίες είχαν προκαθοριστεί οι συντελεστές των επιστροφών λόγω εξαγωγής και του νομισματικού εξισωτικού ποσού (στο εξής ΝΕΠ). Μετά τον εκτελωνισμό οι δύο παρτίδες εμπορευμάτων που ενέπιπταν λόγω της συσκευασίας τους στη δασμολογική διάκριση 04.02 Α ΙΙ β) 1 μεταφέρθηκαν στο ελεύθερο λιμάνι του Αμβούργου όπου τοποθετήθηκαν από τον τρίτο, στον οποίο είχαν πωληθεί εν τω μεταξύ και πριν εγκαταλείψουν το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, σε συσκευασίες του ενός χιλιογράμμου, υπαχθέντα ως εκ τούτου στη δασμολογική διάκριση 04.02 Α ΙΙ α) 1, για την οποία πάντως προβλεπόταν ο ίδιος συντελεστής επιστροφών.

4 Στη συνέχεια το Hauptzollamt που είχε χορηγήσει στη Metelmann τα προκαθορισθέντα ΝΕΠ και επιστροφές λόγω εξαγωγής, της ζήτησε να του επιστρέψει τα σχετικά ποσά με την αιτιολογία ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2730/79, οι επιστροφές καταβάλλονται εφόσον αποδεικνύεται ότι το προϊόν για το οποίο πραγματοποιήθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής έχει « εγκαταλείψει ως έχει το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας », ενώ το ίδιο ισχύει και για την καταβολή του ΝΕΠ και ότι οι επίδικες παρτίδες δεν πληρούσαν αυτό τον όρο λόγω αλλαγής της συσκευασίας.

5 Αφού υπέβαλε ένσταση η οποία απορρίφθηκε, η Metelmann άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht του Αμβούργου το οποίο ανέβαλε να αποφανθεί οριστικώς και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

« 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2730/79, το οποίο, μεταξύ άλλων, εξαρτά την πληρωμή της επιστροφής λόγω εξαγωγής από τον όρο ότι το εμπόρευμα πρέπει να έχει εγκαταλείψει το γεωγραφικό χώρο της Κοινότητας " ως έχει ", έχει την έννοια ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος (παραδείγματος χάρη συσκευασία από μεγαλύτερα σε μικρότερα πακέτα) συνεπάγεται την απώλεια της αξίωσης για επιστροφή, αν η μεταβολή έχει ως συνέπεια την υπαγωγή σε άλλη δασμολογική διάκριση, ο κανονισμός όμως περί συντελεστών επιστροφής προβλέπει τον ίδιο συντελεστή επιστροφής και για τις δύο δασμολογικές διακρίσεις;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Αν μεταβληθεί η εξωτερική εμφάνιση του εμπορεύματος μετά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής και πριν αυτό εγκαταλείψει το έδαφος της Κοινότητας, πρέπει να εφαρμοστεί ο συντελεστής επιστροφής που ισχύει κατά το χρονικό σημείο της συμπλήρωσης των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής ή ο συντελεστής επιστροφής που έχει καθοριστεί εκ των προτέρων;

3) Πρέπει, με ανάλογη ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1371/81, της 19ης Μαΐου 1981, οι ερμηνείες που ζητούνται με το πρώτο και δεύτερο ερώτημα να ισχύσουν — και ενδεχόμενα ποιες δεν πρέπει να ισχύσουν — και για τα νομισματικά εξισωτικά ποσά, παρόλο που, ιδίως τα άρθρα του 7, παράγραφος 4, και 16, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, δεν περιέχουν ρητή ρύθμιση περί της εξαγωγής του εμπορεύματος ως έχει; »

6 Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η Metelmann, το Hauptzollamt Hamburg-Jonas, η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

7 Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, η Metelmann φρονεί ότι το άρθρο 9 του κανονισμού 2730/79 της Επιτροπής δεν απαγορεύει απολύτως κάθε μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος, ιδίως όταν αυτή δεν επηρεάζει καθόλου το συντελεστή επιστροφής· μάλιστα η απαγόρευση αυτή αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας αν υποτεθεί ότι αποβλέπει μόνο στη διευκόλυνση του τελωνειακού ελέγχου· εξάλλου η προκειμένη περίπτωση δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται διαφορετικά από την περίπτωση των εμπορευμάτων που έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελευθέρας ζώνης για τα οποία, μεταξύ άλλων εργασιών, η αλλαγή της συσκευασίας επιτρέπεται ρητά από το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 798/80 της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 1980, περί των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά την καταβολή των επιστροφών κατά την εξαγωγή και των θετικών νομισματικών εξισωτικών ποσών για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/028, σ. 86), η οποία προστέθηκε στον εν λόγω κανονισμό από το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2674/80 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/031, σ. 49)· επομένως η τοποθέτηση του εμπορεύματος σε νέες, διαφορετικές συσκευασίες δεν συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές, τουλάχιστον εφόσον ο συντελεστής επιστροφής παραμένει ο ίδιος.

8 Το Hauptzollamt, η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας και η Επιτροπή προτείνουν την απάντηση ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφανίσεως του εμπορεύματος, εν προκειμένω η τοποθέτησή του σε διαφορετικές συσκευασίες επιφέρει την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές. Το Hauptzollamt υπογραμμίζει την ανάγκη αποτελεσματικού τελωνειακού ελέγχου. Η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας φρονεί ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης που είναι ικανή να επιφέρει μεταβολή της δασμολογικής κατάταξης του εμπορεύματος επηρεάζει την αντιστοιχία του προϊόντος όπως μεταβλήθηκε με το προϊόν όπως δηλώθηκε προς εξαγωγή και είναι συνεπώς σημαντική για την εκτίμηση του ζητήματος μήπως ο εξαγωγέας έχασε το δικαίωμά του για επιστροφές. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι όταν ο κοινοτικός νομοθέτης θέλει να επιτρέψει κάποια εργασία χωρίς να επηρεάζεται το δικαίωμα για επιστροφές κρίνει σκό-

πιμο να περιλάβει ρητή πρόβλεψη όπως, λόγου χάρη, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2674/80 με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 9 του κανονισμού 2730/79 ώστε να επιτραπεί η κατάψυξη του εμπορεύματος.

9 Για την απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να σημειωθεί πρώτον ότι, αντίθετα με την άποψη της Metelmann, ο προαναφερθείς κανονισμός 798/80 δεν επιτρέπει μεταβολή των προϊόντων που τελούν υπό το σύστημα της τελωνειακής αποταμίευσης ή της ελεύθερης ζώνης, όπως η τοποθέτηση σε διαφορετικές συσκευασίες. Συγκεκριμένα η έκφραση « αλλαγή της συσκευασίας » που περιλαμβάνεται στον πίνακα των επιτρεπομένων εργασιών του εν λόγω κανονισμού απαντάται και στο άρθρο 1, σημείο 8, της οδηγίας 71/235 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1971, περί εναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις συνήθεις εργασίες οι οποίες είναι δυνατό να πραγματοποιούνται στις τελωνειακές αποθήκες και στις ελεύθερες ζώνες, μαζί με την έκφραση « μετάγγιση ή απλή ανασυσκευασία σε άλλα δοχεία ». Όμως η έκφραση « μετάγγιση ή απλή ανασυσκευασία σε άλλα δοχεία », η οποία εξάλλου δεν είναι βέβαιο ότι περιλαμβάνει τη μετάγγιση ή την ανασυσκευασία σε δοχεία διαφορετικών διαστάσεων, θα ήταν εντελώς περιττή αν έπρεπε να θεωρηθεί ότι η « αλλαγή της συσκευασίας » ενός εμπορεύματος περιλαμβάνει και την ανασυσκευασία σε διαφορετικές μονάδες συσκευασίας.

10 Πρέπει επομένως να ερευνηθεί μήπως η ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2730/71 κατά την έννοια ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος συνεπάγεται εν πάση περιπτώσει την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές, είναι ασυμβίβαστη με την αρχή της αναλογικότητας, τουλάχιστον στην περίπτωση όπου δεν επιφέρει μεταβολή του συντελεστή της επιστροφής, οπότε δεν φαίνεται να επηρεάζει καθόλου το σύστημα των επιστροφών.

11 Σχετικώς πρέπει να σημειωθεί ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού των εισαγωγών που πραγματοποιούνται ετησίως εντός της Κοινότητας και περιλαμβάνουν χορήγηση επιστροφών, είναι πρακτικά αδύνατο να εξακριβωθεί αν το εμπόρευμα που εξάγεται από την Κοινότητα συμπίπτει με το περιγραφόμενο στη διασάφηση, αν δεν ληφθεί ως βάση η συσκευασία και οι διαστάσεις της. Ο αποτελεσματικός έλεγχος όμως είναι απαραίτητος για την καλή λειτουργία του συστήματος των επιστροφών διότι μόνο η ορθή εξακρίβωση της ταυτότητας του εμπορεύματος που εξήχθη από την Κοινότητα επιτρέπει την καταβολή των πράγματι οφειλομένων επιστροφών.

12 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται εξάλλου από τον προαναφερθέντα κανονισμό 798/80 ο οποίος, με την ίδια απαρίθμηση των εργασιών που μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς να θίγεται το δικαίωμα για επιστροφές, δείχνει σαφώς ότι πρόκειται για μεταβολές που δεν καθιστούν δυσχερέστερο τον τελωνειακό έλεγχο.

13 Επομένως η άποψη ότι κάθε μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος επιφέρει την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές εφόσον είναι ικανή να καταστήσει δυσχερέστερο τον τελωνειακό έλεγχο και ως εκ τούτου να επηρεάσει την καλή λειτουργία του συστήματος των επιστροφών δεν προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας.

14 Άρα, στο πρώτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2730/79, το οποίο εξαρτά την καταβολή της επιστροφής λόγω εξαγωγής από την προϋπόθεση ότι το εμπόρευμα εγκατέλειψε « ως έχει » το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, έχει την έννοια ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές εφόσον είναι ικανή να καταστήσει δυσχερέστερο τον τελωνειακό έλεγχο.

15 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα κρίνεται σκόπιμη η απάντηση και στο δεύτερο για την περίπτωση όπου, κατ' εξαίρεση, συμπληρώνονται νέες τελωνειακές διατυπώσεις αφού πλέον το εμπόρευμα έχει εγκαταλείψει το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, αντί των διατυπώσεων που είχαν συμπληρωθεί προηγουμένως που κατέστησαν χωρίς αντικείμενο λόγω των μεταβολών που υπέστη το εμπόρευμα.

16 Στην περίπτωση αυτή ανακύπτει το ζήτημα της ημερομηνίας αναφοράς για τον καθορισμό του συντελεστή επιστροφής.

17 Μόνη η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο της εκ των υστέρων συμπληρώσεως νέων τελωνειακών διατυπώσεων. Η άποψή της είναι ότι, σ' αυτή την περίπτωση, πρέπει να ληφθεί ως βάση για τον καθορισμό του συντελεστή επιστροφής η ημερομηνία κατά την οποία το προϊόν εξήλθε πράγματι από την Κοινότητα, δεδομένου ότι οι προηγούμενες τελωνειακές διατυπώσεις έχασαν το αντικείμενό τους λόγω των μεταβολών που υπέστη το προϊόν μετά τη συμπλήρωσή τους.

18 Σημειωτέον σχετικώς ότι η επιστροφή έχει ως σκοπό να αντισταθμίσει τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών τιμών και των τιμών της διεθνούς αγοράς. Αν μετά την έξοδο των εμπορευμάτων από το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας συμπληρώνονται κατ' εξαίρεση νέες τελωνειακές διατυπώσεις, δεν είναι πλέον δυνατό να ληφθούν υπόψη οι τιμές που θα επιτυγχάνονταν για τα εν λόγω εμπορεύματα στην κοινή αγορά και επομένως πρέπει να θεωρηθεί ότι μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο τα εμπορεύματα εγκαταλείπουν το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας δεν μπορεί πλέον να υπολογιστεί η διαφορά μεταξύ των κοινοτικών και των διεθνών τιμών. Ο καθορισμός του

συντελεστή επιστροφής βάσει των τιμών που ισχύουν κατά το χρόνο της εκ των υστέρων ανανεώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής δεν θα εξυπηρετούσε πλέον τους σκοπούς που επιδιώκει η επιστροφή και θα ήταν κατ' ανάγκη κάπως αυθαίρετος. Το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται τόσο περισσότερο καθόσον διαφορετικά ο εξαγωγέας θα είχε την ευχέρεια να επιλέξει, για την ανανέωση των τελωνειακών διατυπώσεων, την ημερομηνία με τον ευνοϊκότερο συντελεστή επιστροφής.

19 Άρα στο δεύτερο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι, αν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής μπορούν κατ' εξαίρεση να συμπληρωθούν μετά την ημέρα κατά την οποία το εμπόρευμα εγκατέλειψε το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, εφαρμοστέος συντελεστής επιστροφής είναι ο ισχύων κατά την ημέρα εκείνη.

20 Με το τρίτο ερώτημα ερωτάται αν οι απαντήσεις στα δύο πρώτα ερωτήματα ισχύουν και για την καταβολή των ΝΕΠ καίτοι τα άρθρα 7, παράγραφος 4, και 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1371/81 δεν περιέχουν ρητούς κανόνες όσον αφορά την εξαγωγή του εμπορεύματος ως έχει.

21 Όλα τα μέρη στη δίκη που κατέθεσαν παρατηρήσεις προτείνουν καταφατική απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, εκτός της Metelmann που υποστηρίζει ότι, αν θεωρηθεί ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι καμιά διάταξη του κανονισμού 1371/81 δεν εξαρτά την καταβολή του ΝΕΠ από την προϋπόθεση ότι το εμπόρευμα εξήχθη ως έχει.

22 Όπως προκύπτει από το άρθρο 2 του κανονισμού 243/78 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/020, σ. 74), περί καθιερώσεως του εκ των προτέρων καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών, ο οποίος ίσχυε κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, τα ΝΕΠ δεν μπορούν να καθοριστούν εκ των προτέρων παρά μόνο αν έχουν εκ των προτέρων καθοριστεί και οι εισφορές και οι επιστροφές. Κατά συνέπεια, η απώλεια της προκαθορισθείσας επιστροφής συνεπάγεται απώλεια και του προκαθορισθέντος ΝΕΠ.

23 Όσον αφορά την ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του συντελεστή του ΝΕΠ στην περίπτωση της εκ των υστέρων συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων, πρέπει να σημειωθεί ότι δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 1371/81 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 1981, περί καθορισμού των λεπτομερειών υπολογισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 138, σ. 14), ο νομισματικός συντελεστής που εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2,

στοιχείο β), στις επιστροφές και τις εισφορές λόγω εξαγωγής, στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες προκύπτει από το ποσοστό που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ΝΕΠ. Επομένως δεν μπορούν να ληφθούν ως βάση διαφορετικές ερμηνείες για τον καθορισμό του συντελεστή του ΝΕΠ, αφενός, και του συντελεστή της επιστροφής, αφετέρου.

24 Άρα στο τρίτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι απαντήσεις στα δύο πρώτα ερωτήματα ισχύουν και για την καταβολή των ΝΕΠ που προβλέπει ο κανονισμός 1371/81.

Επί των δικαστικών εξόδων

25 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, έναντι των διαδίκων της κύριας δίκης, το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με Διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 1984 το Finanzgericht του Αμβούργου αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2730/79, το οποίο εξαρτά την καταβολή της επιστροφής λόγω εξαγωγής από την προϋπόθεση ότι το εμπόρευμα εγκατέλειψε « ως έχει » το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, έχει την έννοια ότι η μεταβολή της εξωτερικής εμφάνισης του εμπορεύματος συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για επιστροφές εφόσον είναι ικανή να καταστήσει δυσχερέστερο τον τελωνειακό έλεγχο.

2) Αν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής μπορούν κατ' εξαίρεση να συμπληρωθούν μετά την ημέρα κατά την οποία το εμπόρευμα εγκατέλειψε το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας, εφαρμοστέος συντελεστής επιστροφής είναι ο ισχύων κατά την ημέρα εκείνη.

3) Οι απαντήσεις στα δύο πρώτα ερωτήματα ισχύουν και για την καταβολή του ΝΕΠ που προβλέπει ο κανονισμός 1371/81.

Joliet Bosco O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Δεκεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

R. Joliet